

Тайни и откровения

Трябва да имате една ясна представа за света. Казвам: една ясна представа, за да не се заблуждавате. Тъй както изучавате сега света, той има мисъл, чувство и движение. Мисълта дава форма, направление на нещата, чувството - съдържанието, а движението - това е обеклото, без което не може. Но обеклото в Природата играе важна роля.

Гледам упражненията. Те трябва да се коригират. Тъй както правите упражненията, вие губите голяма част от енергията, която можете да придобиете. Вие едва ли използвате една десета от енергията, която ви се дава. Всичко се прахосва. Защото в тия движения има движения на растенията, има движения на



животните, има движения и на човека. Те са така свързани и преплетени в живота. Казвам ви: в гимнастиките трябва да се възстанови първоначалното движение.

В движението трябва

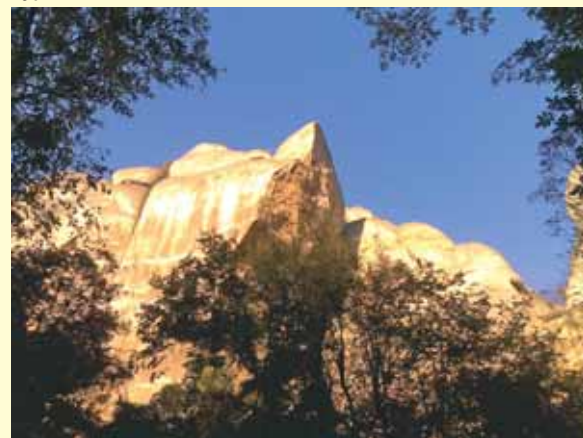
да различавате. Ако вие се наблюдавате, когато играете гимнастика, ще видите същия закон: ще видите кому какво липсва. Трябва да правите упражненията и трябва да имате едно съзнание, че

това е за ваша полза. Например някой тури ръцете напред (отпуснато ръцете напред), това е животинско състояние. Ако в себе си укротяваш животното, тури ръцете си така, но ако искаш да възпитаеш човека, така не може - няма мярка. После пръстите на ръцете няма да бъдат разперени, но затворени. Ръката да бъде вдигната на 45 градуса и да е съсредоточена нашата мисъл. Когато се упражнявате, вие не трябва да мислите кой как прави упражненията, но вие как ги правите. Вашата мисъл трябва да влиза и в ръката, и в краката, навсякъде трябва да участва. Мисълта и чувствата да участват навсякъде.

продължава на стр. 2

XIX магарски младежки събор на Бялото Братство

Началото. Съборите на Духовно общество „Бяло Братство“ в Мадара се организират и провеждат по инициатива на шуменската братска група. След демократизирането на държавата през 90-те години на XX в. и след легитимирането на Духовно общество „Бяло Братство“ последователите на Учителя имаха нужда от разширяване на своята дейност. На тази нужда именно отговори проведеният през 1993 г. първи по рода си събор на Мадара. Тук е едно от най-старите светилища на бялата раса, посветено на култа към Майката Природа. В продължение на шест хиляди години в свещената Мадара се е осъществявала духовна практика, преминаваща през всички епохи и култури. Така и днес, в началото на Новата епоха на Водолея, Мадара заема своето достойно място с провеждания тридневен младежки събор на Бялото Братство. Съборът е посветен на 24 май, празника на българската и славянската писменост и култура.



Тук в съседство са старите столици на България, които дават началото на новата християнска култура, на цялата славянска цивилизация. В Плиска е преведено на български Светото Писание и са дадени нормите на образованост, послужили за основа на съвременната славянска култура. Тук в съседство е град Нови пазар, където Учителя започва своята духовна мисия и кореспонденцията с първите свои ученици. В гр. Нови пазар става важно събитие, за което Учителя казва: „Господ започна да ми говори и да се разговаря от 25 юни и свърши последния Си разговор на 8 юли 1897 г.“ (из писмо до П. Киров от 10 юли 1900 г. от Нови пазар).

Темата на XIX младежки събор е: „Новата епоха и мисията на славянството“. С оглед на протичащите глобални процеси на обединение на народите и създаването на една нова планетарна култура на братство и сестринство, Учителя дава следните идеи:

1. Българите са част от славянското семейство. („Призвание към народа ми български, синове на семейството славянско“ 1898 г.) Българите са пионери между славяните. В общославянския организъм България представлява волята. България сега е в златния си век (XX в.).
2. Славянството е девствената почва на бялата раса.
3. Славянството е майката, която ще роди Царството Божие на Земята.
4. Славяните са определени от Бога да бъдат носители на една нова идея.
5. Славянството е олтарът на новата култура. Живеният център на живота е в него.
6. Славянството днес представлява Юдиното коляно, чрез което идва и чрез което се изявява и проявява Христовият дух, като Дух на единение на целокупното славянство. Славяните са новият Духовен Израел.
7. Славянството е представител на идеята за Бога.
8. Те са ковачницата на Новата култура на Земята.
9. Една от великите черти на славянството е саможертването. В славянството работи духът на жертвата. Ето защо бъдещето е на славяните.
10. Славяните ще бъдат обединени чрез Ангел Елохил, който е върховният повелител на целокупното славянство и ръководител на българския народ.

(програмата на събора на стр. 3)

Писма от гетската школа

ВЪН И ВЪТРЕ

„Има два пътя, по които туй Учение може да се реализира. Единият начин е пътят чрез възпитанието в училището, а другият път - чрез майките.“

Бързо изминаха дните на взаимно опознаване и вече сме с няколко крачки по-близо един до друг. Сближаването си личи и в естествените обръщения, с които водим разговорите. Все пак сутрешните ни срещи с децата са все още предпазливо приветливи. Оставяме на тях инициативата на първия ход. Преди да се отправим към работния ден на школата, за кой ли път отваряме на произволна страница книгата със записаните от Учителя методи и оставяме нашата вътрешна същност да се проникне с Духа на Словото. Да, несъмнено това е планът на архитекта, а родителите, учителите и възпитателите са работниците, които трябва да съградят „сградата“. А та-

зи сграда не е неподвижна като онези - от камъни, тухли и цимент, а както се изрази една от нашите помощнички: „Всяко дете бяга в три посоки едновременно“. Въпросът е по-скоро как да го настигнеш, за да го възпитаеш. В това движение само прилично има хаос - вътрешната му същност е от определени правила и закони: един бяга към масата с ябълки, друг е присвоил нечия играчка и я откъва в другия ъгъл на стаята, трети е направил нещо непозволнено според неговата преценка и бърза да се скрие под пързалката или в зимната градина. Въобще всеки педагогически атом се движи по строго специфични траектории. Успокояваме родителите, които идват с децата си, за да се адаптират (по-скоро родителите, разбира се), че това е нормално за всяко присъствие на деца, но не сме сигурни до-



колко сме убедителни. Всъщност след един-два часа или дни те сами се уверяват в думите ни.

Тази весела гледна точка не ни пречи да отбележим и да се наслаждаваме на много интересни ситуации, които ни се разкриват така, както се открива красив пейзаж пред погледа на някого, който е изкачил планински връх и отправя поглед пред себе си. Можем да споделим две от тях, които условно ще наречем педагогически явления на небосклона на школата.

В някои от хубавите и слънчеви утрини ние изчакваме всички деца да пристигнат в школата и ги приготвяме за кратка разходка до Борисовата градина. Имаме една избрана площадка, която е на кратко разстояние от нашия център. И така, ръка за ръка, бавно и внимателно се придвижваме към нашата цел. Естествено, заради възрастта

на децата, на нас тази разходка ни изглежда като поход до „Салоните“, но скоростта ни дава възможност да се насладим на цветята край пътя, на спящото на тротоара куче, на разноцветни стъклца на пътя, които са толкова интересни, но... забранени за пипане, и т.н. Пристигаме на площадката и бързо се разгръщаме във „военен“ педагогически строй. Няма кой да ни спре и скоро тя е в наше владение. Малка група вече строи град в пясъка, други се „набират“ по металните катерушки без алпинистко осигуряване и ние веднага заемаме местата си. Останалите играят с детските топки по тревата - идилия! Качвам се до едно от децата, което вече е покорило върха на едно от съоръженията, и си говорим за природата и за това, което ни заобикаля.

продължава на стр. 7



Тайни и откровения

от стр. 1

Сега при някои от упражненията вие се обръщате наляво или надясно, или на юг и на север, на изток или на запад. Към север - това е положително, към юг - това е отрицателно. Значи за да имам едно действие, за да бъде едно движение правилно, трябва да има една положителна и една отрицателна страна. В едното движение възприемате повече електричество, а в другото движение възприемате повече магнетизъм. В областта на магнетизма има мекота, той носи мекота. Електричеството носи повече твърдост.

Ако човек иска да бъде твърде устойчив и постоянен, да не бъде страхлив, трябва да има повече електричество. Ако иска да бъде мек, да устоява на обсадата, която някой прави, той трябва да има магнетизъм. Когато обсаждат, живава трябва да бъде. Във всяко движение, което правите в походката, когато ходите отвън в упражненията, трябва да правите корекция. Вие вървите и се навеждате. Навездането показва, че имате два центъра: единият - Земята, а другият - Слънцето. Щом се навеждаш, това показва, че си в съюз със Земята, центърът на Земята е взел надмощие - ти образуваш крива линия, работата не върви добре. Ти ще се изправиш добре.

Та и в упражненията трябва да има един вътрешен ритъм, за да бъдат полезни и за да бъдат здравословни. И сега са здравословни, но голяма част отива неизползвана. Следователно тия упражнения, които ние ги имаме, те са външен израз. Човек трябва да види доколко неговата мисъл е права, доколко неговите чувства са прави и доколко неговата воля е права. Като правите упражненията, може по този начин да изправите много ваши недъзи, наследствени черти може да изправите. Наследствените черти внасят винаги една тъмнота.

Новата философия в съвременните религии казва: „Господ всичко ще уреди, Той всичко ще направи“. Как ще направи Господ? - Ти ще направиш едно движение правилно. Ако ти отиваш при майка си, какво лице трябва да направиш, кажете ми сега? Ще си стиснеш ли устните, ръцете, когато отиваш при майка си? - Ти, като отиваш при майка си, ще си оставиш ръцете свободни, движенията ти ще бъдат свободни - това е естественото положение на твоята мисъл и твоите чувства. При баща си когато отиваш - същото. Когато отиваш при ония хора, които обичаш, движенията ти ще бъдат едни, а когато отиваш при онези,

които не обичаш, движенията ти ще бъдат други. Да кажем, отиваш при хората, от които тебе те е страх. Ще имаш вече движението на страха. Страхът си има свое движение. Например от страха за да се избавиш, ти трябва да имаш вяра, трябва да имаш надежда, трябва да имаш любов. Само Любовта е в състояние да те избави от страха. Писанието казва: „Страхливите не може да наследят Царството Божие“. Кои ще го наследят? - Които имат Любовта. Не е страхът, който трябва да дава тон на Любовта. Ти обичаш, ама те е страх. Това не е любов. Там, дето Любовта се регулира от страха, не е любов. Любов, която регулира страха, е любов. Като дойде Любовта, дяволът го е страх от Любовта. Той при всички положения е много смел, но когато дойде Любовта, треперят му гащите.

Тя, Любовта, е най-въоръжената сила. Като мине, от главата до петите е въоръжена. Когато нейният нож се забие, не пада - дето удари, помита всичко. Като дойде Любовта, като дигне ножа, всички се разбягват, капитулират. Вие мислите, че Любовта е за деца. За Любовта трябва човек да бъде герой.

И в упражненията ако нямате обект, вие всякога ще ги правите криво. Туй е общо казано. Някои от упражненията трябва да се покажат и да се коригират. Ако така продължавате да ги правите, те ще изгубят своето значение и сила след време. Те са сега коригирани - вие сте им дали една нова форма и са станали джуджета. Те са замязали на китайските дами. Знаете ли какви са китайските дами? В тях има мода, че в железни калъпи си турят краката, за да останат малки, че те едва ходят. Оставете един човек отвътре да тури калъп. Турете на една мисъл калъп, да стане не такова изопачаване на краката. Наблюдавайте: между всяка една мисъл си има известни форми, в които се развива. Тя си има начин на движение. Правилните мисли и правилните чувства имат особени движения.

Сега упражненията трябва да бъдат спретнати. Като правиш упражненията, да не виждаш никого, за никого да не мислиш. Като правиш упражненията, да знаеш, че трябва да ги правиш хубаво. Ти, като вървиш и виждаш всички наоколо ти, няма да разрешиш задачата. Никого не трябва да виждаш. Когато искаш да разрешиш нещо сериозно, някой важен въпрос, концентрирай вниманието си. Внимателни трябва да бъдете на всяка стъпка, на всяко сътресение. И тога-

ва ще се създаде една нова вълна. По този начин упражненията ще имат друг резултат. Например хубаво е, когато направите едно упражнение, една-две минути да си отпуснете ръцете, мускулите да се отслабят, ако ви вдигнат ръката, да падне отпусната. Мускулите трябва да се отслабят. Човек така може да си почине. И като седнете, по някой път трябва да правите почивки, да си отпуснете краката. По някой път ви хваща дрямка и вие заспите. Като заспи човек, не е стегнат, отпусне се като малко дете. Че на упражненията като дойдете, най-първо се отпуснете, че като дойде мисълта, да бъде правилна, защото с всяко упражнение ще влезеш или в човешкия, или в Божественния свят.

Та сега ще се учите. Упражненията са преддверие, влизане в Божествения свят. Упражненията играят важна роля в подмладяването на човека. Ако правите добре упражненията, много от бръчките, които имате, ще изчезнат от лицето. За да направите правилно едно движение, трябва да мислите, трябва в туй движение да вложите някакво чувство. Да кажем, направите едно движение, направите един опит. Вземете най-хубавото житно зърно, за да го посее. Може да го хвърлите грубо, да го посее в земята. Другият начин е: ще го хванеш полека, внимателно, ще намериш мястото, ще го туриш полека, ще го заровиш отгоре. Това е едно правилно движение. Ако посее едно житено зърно или едно ябълчно семе, или една круша по единия или по другия начин, ще видите голямата разлика, която съществува между бльснатото, грубо посятото, и онова, посято с всичкото внимание.

Всеки мускул, всеки нерв трябва да го раздвижите. Всичко изисква движение. По някой път болестите идват, защото не сте правили движения. Що е болестта? Аз да ви определя. Всяка болест е признак на една Божия велика тайна, която иска да ви се разкрие. Що е радостта - радостта носи откровение. Ако си я разбрал, всяка скръб носи тайни. Следователно в скръбите ще учиш Божиите тайни, в радостите ще учиш Божиите откровения. Това е философията на живота. А пък движението от скръбите и от радостите се изменя. Когато човек изучава Божиите тайни, движенията са едни, когато изучава Божиите откровения, движенията са други.

Сега изводът е: на някои от упражненията трябва да се прави основна корекция, да се покажат как трябва да се правят, какви трябва да бъдат уп-

ражненията. Които искат, да се упражняват, пък които не искат, са свободни. Да имате едно знание, да знаете законите на упражненията. Вие например, някой път ви гледам, вие се обръщате като някой истукан. После ръката да се движи в една крива линия, не направо. Всяко движение е пластично. В резките движения се губи повече енергия, те имат съвсем друг характер, а пък ръцете и краката, те са два противоположни полюса. Ръцете и краката играят важна роля. Човек, който не знае как да управлява ръцете и краката, малко постижения може да има. Между двата полюса, ръцете и краката, е поставена главата. Тя е центърът. Ако движите правилно ръцете, вие ще се справите разумно с човешкия свят. Ако знаете как да движите правилно краката, ще се справите с животинския свят. Ако знаете как да упражнявате мускулите на гръбнака и другите мускули навсякъде, тогава ще знаете как да се справите с растителното царство, да черпите сокове оттам. Това е не само за насърчение, но да знаете как да се упражнявате.

Сега нали има масажисти, които масажират хората. Но колко от тия масажисти работят според законите? Ни най-малко! Гледам: онези, които разтриват, не знаят как да разтриват. Как ще разтриеш човека, надолу или нагоре? Откъде ще започнеш? Ако човек е бил алчен и иска да живее само за себе си, навън ще го разтриваш. Ако е страхлив, навътре ще го разтриваш. Та всичките хора еднакво не се разтриват. Когато искаш да придобиеш нещо, навътре ще го разтриваш. Ако искаш да се освободиш от нещо, навън ще разтриваш. Онези, които масажират, вземат нещо, изхвърлят го от себе си навън. Когато искаш да ти предадат нещо - навътре ще разтриваш. Туй движение на обливане е главното движение. Мисълта и чувствата да влизат вътре - това е най-красивото движение. Отгоре да дойде Божието благословение. Човек трябва да го прави свещено. Като го прави, да знае, че го гледат от невидимия свят, искат да видят как го прави.

Две положителни движения има в човека. Ако се развиват човешките чувства, главата расте назад. Ако се развива мисълта, главата расте напред. Ако се развива морална стабилност, любов към Бога, главата расте нагоре. Ако човек се привързва към земята, расте надолу. Човек, както виждате, се е развил надолу, защото много обича земята. Всеки лош човек е голям. Сега енергиите от

вътрешния свят трябва да се пренесат. Той е дотам, додето се вдигат ръцете. Това е царството на Божествения свят. Дотам, додето достигат краката, това е царството на животинския свят. Ако искаш да знаеш колко можеш да постигнеш, вдигни си ръцете нагоре, и това е твое постижение. Вдигни си ръцете нагоре и ги дръж, вземи часовника и гледай колко време можеш да ги държиш. Като вземат да ти отмаляват, това е духовната ти сила. Много мъчно е. Ако мисълта е силна, заставят кръвта да отива нагоре и да храни ръцете. Ако мисълта е слаба, кръвта не може да функционира нагоре. Ако човек при сегашното положение би си държал ръката нагоре, тя би изсъхнала. Затова ръцете са надолу.

Ще правиш известни упражнения. Ще вземеш тояжката - пак правиш упражнения. Ред движения ще направиш, докато дойдеш до една правилна мисъл. Затуй на физическото поле е необходимо да имате много хубави движения - който ви гледа, да му е приятно. Като четеш, като ходиш - да се зароди желание у него да направи същото. Не се смущавай, че не разбираш работите. То е въпрос на светлината вътре. Нещата стават разбрани, когато имаш Божествена светлина. Нещата стават неразбрани, когато няма тази Божествена светлина. Неразбирането произтича от факта, че Любовта отсъства. Обикновената любов е, която разсейва хората. Щом дойде Любовта, ще има светлина, Божествената любов винаги носи светлина, Божествената любов носи живот. Щом дойде Божествената любов, сърцето работи, волята работи. Щом дойде човешката любов, има разсеяност, каша става. Мислиш, мислиш, нищо не излиза.

Та ще дойде гимнастиките да ги правим не по човешки, но по Божествено. Някои движения влизат в Божествения свят, някой път - в човешкия свят. Човек, щом стигне до крайния предел на човешките движения, ще престане да има тази форма. Дотогава, докато не може да направи тия движения, той ще бъде роб на условията. Та трябва дълго време да мислите, докато се образува един навик, едно желание за новата среда. Тази работа насилана не става. Трябва да правите упражнения. То и с приказване не става. Всякога трябва да имате вътрешно желание. Любов трябва да имате. И със закон работата не става. Със закон за човешките упражнения, може. Но за Божествения свят законът е правилната мисъл, пра-

вилните чувства. Тогава може да се каже: законът на Любовта е да имаш любов.

Вие казвате: „Защо търсите Учителя отвън, търсете го отвътре“. Ако търсите Истината, в Божествения свят ще я намерите. Ако търсите Истината в човешкия свят, там тя е само отражение. В Божествения свят между царя и работника няма разлика. Царят е цар, работника е работник - заедно вървят и се радват, че царят е цар, а другият се радва, че е работник. Няма разлика, както е на Земята. Дотогава, докато правите различие, в човешкия свят сте. Като престанете да правите различие, влизате в Божествения свят. Сега вие имате желание да бъдете много големи хора. Един ден и това ще дойде. Желанието не е лошо. Но в големия свят ще вършиш повече работа. Там се изисква да служиш повече на Бога. Има по-голямо служене, когато си голям. Голям си - повече ще служиш. Малък си - по-малко ще служиш. Малко знаеш - малко си отговорен. Много знаеш - много си отговорен. Малко знаеш - направиш погрешка, малко ще те бият. Много знаеш - направиш погрешка, много ще те бият. Навсякъде справедливост има.

Тия работи ще ги вземете и ще се стараете да направите едно вътрешно преобразование. Гледам тук някои сестри ги изкарваме да научат упражненията. Има братя и сестри, които трябва да се поправят. Ако се оставите по внушението на Божествения свят, вие ще намерите правилното движение. Но много мъчно е, когато човек не е под влиянието на Божествения свят, тогава не ти стига умът. В Божествения свят движение-то става правилно.

Във всинца ви трябва да има желание да се оправи светът. Трябва да направим в света всичко. Трябва да започнем да мислим право. Да направим хората да мислят право. Всичките хора са свързани. Казвате: „В Небето вече се изпълнява Волята Божия“. Невидимият свят постоянно работи върху Земята, за да приготви света да изпълняват Волята Божия в него. Каквото кажат, да послушат Бога. Сега ние като послушаме Бога, светът ще се оправи. Като решим да вършим Волята Божия, светът ще се оправи. Във всеки дом всичко лесно да става и няма да има противоречия.

33. лекция на ООК, XV година, II том - „Петте врати“, 6 май 1936 г., (Лекцията се публикува със съкращения)

За работата на шуменската братска група

Условно приемаме за начало на живота на Братството в Шумен участието на Васил Узун като представител на града в срещата на Веригата през 1909 г. в гр. Варна. Същият е зет на Учителя, женен е за неговата племенница. След Първата световна война в Шумен вече е имало организирана братска група. Тук са работили Цани и Злата Боздуганови, Петко Христов, Милка и Никола Кръстеви, Александър Петров, Керка и Дедьо Дедеви, с. Бонка и др. През периода на тоталитаризъм и забрана на Братството тези наши братя и сестри са работили нелегално, без да прекъсват духовните наряди и работата със Словото на Учителя. Тази група завършва своя земен път през 90-те години на XX в.

Разграничителна линия между старото и новото братство е голямата промяна, довела до демократизацията на държавата и до легитимацията на Бялото Братство в

България. Тогава се появи нова вълна от братя и сестри, които създадоха новия облик на групата и започнаха системна работа със Словото на Учителя. През годините шуменската братска група прояви необходимото прилежание и постоянство при работата си в Школата, като изпълняваше ежедневно духовните наряди с посрещането на изгрева на Слънцето и с игра на Паневритмия. Шуменският изгрев е едно от най-красивите места в страната. Тук, на височина около 500 метра, в източна посока се открива просторна панорама, ограничена от Мадарското и Новопазарското плато, а в низината са останките на древните български столици Плиска и Велики Преслав. На около 300 м в южна посока се намира полянката за Паневритмия. Тъй като групата ни няма салон за беседи, от ранна пролет до късна есен в неделния ден тук, в лоното на Майката Природа, е нашият естес-



твен салон. След Паневритмия групата ни прави традиционната братска трапеза. При студено време палим огън. Имаме пластмасови столове и правим импровизирана маса, върху която се стоварва рофът на изобилието. И това за нас е раят на Земята - всички да сме заедно сред чистата и естествена природна среда, в топло приятелско общуване и в работа със Словото на Учителя.

През изминалата 2010 година отбелязахме 20 години от началото на сегашната ни група. През

пролетта на 1990 г. за първи път се събрахме - приятели и съмишленици, с желание да приложим идеите на Бялото Братство. Групата ни започна да чете ООК и неделни беседи. През това време проведохме и пър-

вия курс по Паневритмия. През 1993 г. групата ни след обсъждане и проучване на работата в Школата на Бялото Братство взе решение да работим по универсалния 22-годишен цикъл на Школата - и започнахме от четвърта година на ООК, която се явяваше универсална за Школата. Работата ни продължи без прекъсване до 23.02.2010 г., когато групата ни започна новия цикъл, като включи в работата си изучаване на Общия окултен клас, провеждан в сряда от 5.00 ч. сутринта, Младежки окултен клас - в петък от 5.00 ч. сутринта, неделни беседи от 10.00 ч. сутринта. Работата ни в групата се придържа строго към

правилата и задачите, които ни дава Учителя, и сме убедени, че това е най-правилният начин за работа на ученика - с постоянство и прилежание, с изпълнение на поставените задачи в определеното време. Писането на теми и резюмета е важна и отговорна работа. С това се научаваме да работим колективно и да акумулираме колективен опит. През изминалия 22-годишен път на колективна работа преодоляхме редица трудности, натрупахме и доста опитности. Това е, което ни дава сили, че се движим в правилната посока по правилния начин и че следваме ръководството на Учителя.

А. Атанасов

Размисли за храненето

Храненето е космичен процес и е пряко свързано със закона, че енергията нито се създава, нито се губи, а само преминава от един вид енергия в друг вид. В целия всемир храненето е целеви процес. Бих желал да се уточним още в самото начало, че като говоря за хранене, не разбирам само манджа. Има храна за тялото, храна за душата, храна за духа, за слънцата, за галактиките...

Нека се замислим като начало за храненето си на физическо ниво, тъй като то е основополагащо. Ако вземете речника за чужди думи в българския език, ще видите, че думата „диета“ е гръцка и в буквален превод означава „начин на живеене“. Оттук следва, че храненето определя начина на живот не само на човека, а и на всяко живо същество. Учителя, като е поставил своите последователи на безмесна диета, е направил първата крачка за промяна в начина им на живот. Насърчавал ги е да засяват своите ниви със „семе избрано“ и да не прекъсват връзката си със земята, нашата майка кърмилница. В своето учение Учителя е предоставил достатъчно храна на своите последователи чрез музиката, песните и Паневритмията - за душе и чрез молитвите - за духа. Дали някой може да пее на празен стомах? Разбира се, че първо трябва да обработим нивите си и да ги засеем със „семе избрано“.

Какво направиха учениците на Учителя след 1989 г., когато им беше дадена възможност свободно да устройват живота си? През 1990 г. из-

пратих циркулярно писмо до всички ръководители на братски групи в страната. Приканвах ги заедно с връщането на земята да започнем да си я обработваме, да изградим система за обмен на продуктите, които ще добиваме, за да си осигурим едни стойностни хранителни продукти. Получих само един отговор на моя призив и той гласеше: кой ми е дал правото да ги заставям да кажат каква земя притежават и с какво ще я засяват - това е тайна... Тогава Темеужка Стойчева ми каза: „Веско, ти остана неразбран“. Оттогава изминаха повече от 20 години. От Европейския съюз пуснаха една програма 123 за увеличаване стойността на хранителните продукти. За тези двадесет години вместо да стъпим здраво на краката си, ние главоломно затънахме в едно тресавище. За тези години нашите ниви щяха да станат прекрасни зеленчукови и овощни градини. Колцина са като Стоян от Стара Загора, който пожела да си направи овощна градина - и я направи? Той си отглежда дръвчетата, както е предвидено по Божия план.

В наши дни всичко около нас е менте. На този фон как звучат думите на Учителя: „Чиста храна, чисти мисли, чисти дела“? Дали тръгнахме по правия път, който ни посочи Учителя? А кой е правият път от толкова много пътища, по които върви човечеството? Прав път е оня, който има най-много допирни точки с реалността. Реалността - това е Истината, а в Истината е скрит животът. Според мен ние пропуснахме

много ценно време. Днес е много по-трудно да направим това, което можехме да направим през 1990 г. Сега световната финансова върхушка води биологична война с помощта на фармацевтичните компании срещу цялото човечество. Изкуственото намаляване на населението на планетата, колкото и да изглежда налудничаво, е факт. Забелязахте ли как мълчаливо за тези 20 години набутаха в храните десетина хиляди вида химикали. Чрез предлаганите вериги в организмите на хората се създава наркотична зависимост. Ако някой реши да се отърве от тях и да тръгне по правия път, той трябва напълно и окончателно (без рецидиви), да ги изхвърли от употреба. Ще бъде необходимо да се запаси с много търпение, защото желанията на ума се движат много бързо, но тялото има своя собствена скорост и етапи на напредване, които не могат да бъдат прескочени. Тялото ще трябва да преодолее много неща, свързани с изчистването, и ще се появят немалко привидно болестни симптоми още в самото начало на промяната, които могат да уплашат човека и неговия ум, а страхът е лош съветник. Сега ще последва въпросът: като спрем да вървим по неправилния път, построили ли сме правилния път? Много по-лесно е човек да реши да промени диетата си от безсмислена към рационална, която е според изискванията на Първата Причина, отколкото да го направи в действителност.

продължава на стр. 7

Програма на XIX младежки събор на Бялото Братство, Мадара 2011 г., посветен на светлия празник на българската и славянската писменост

ПЪРВИ ДЕН - 22 МАЙ 2011 Г., НЕДЕЛЯ

5.50 ч. Посрещане на изгрева на Слънцето с духовен наряд.

Място: Мадарското плато на полянката в близост до стъпалата.

7.30 ч. Паневритмия.

9.00 ч. Закуска.

10.00 ч. Неделна беседа.

Запознаване с историята на Мадара, екскурзия в археологическия резерват.

13.00 ч. Братска трапеза в хижа „Мадарски конник“.

15.00 ч. Представяне на „Архиометъра“ на Сент-Ив Д.Алвейдър и окултната история на България от Таньо Танев и Ангел Манев.

17.00 ч. Посещение на археологическия музей в Мадара.

19.00 ч. Концерт в Голямата пещера.

20.30 ч. Вечерен духовен наряд.

ВТОРИ ДЕН - 23 МАЙ 2011 Г., ПОНЕДЕЛНИК

5.50 ч. Посрещане на изгрева на Слънцето с духовен наряд.

Място: Мадарското плато на полянката в близост до стъпалата.

7.30 ч. Паневритмия.

9.00 ч. Закуска.

10.00 ч. Рилска беседа от Учителя.

10.30 ч. Традицията - живите спомени. Ина Дойнова, Георги Петков, Йоана Стратева и др.

13.00 ч. Братска трапеза в хижа „Мадарски конник“.

15.00 ч. - 17.30 ч. Лекционна част. Място: х. „Мадарски конник“.

- Новата епоха и мисията на славянството.

- Съобщение за детския творчески форум в гр. Варна

- Съобщения за предстоящи братски събития.

19.00 ч. Концерт в Голямата пещера.

20.30 ч. Вечерен духовен наряд.

ТРЕТИ ДЕН - 24 МАЙ 2011 Г., ВТОРНИК

5.50 ч. Посрещане на изгрева на Слънцето с духовен наряд.

Място: Мадарското плато на полянката в близост до стъпалата.

7.30 ч. Паневритмия. След края й колективно ще се изпее химнът на „Св.св. Кирил и Методий“.

9.00 ч. Закуска.

10.00 ч. Рилска беседа от Учителя.

10.30 ч. - 12.00 ч. Организационно събрание за Лятната духовна школа на Рила.

12.00 ч. Братска трапеза в хижа „Мадарски конник“ и завършване на събора.

За информация и заявки - Атанас Атанасов GSM: 0896669765; дом. тел.: 054 86 11 47; e-mail: aa_borovo@abv.bg

Пролетен лагер „Узана 2011“

Посвяването на Божественото е най-прекрасното нещо, на което човек може да стане проводник. А колко похубаво е, когато семето попадне на добра почва. А най-доброто, чисто и свято място, това са децата. Поради тази причина екипът на „Слънчогледи“ направи и поредния детски лагер.

Лагерът започна с много вдъхновение от страна на децата и ръководителите. Всички бяха настроени за една невероятна седмица, изпълнена със забавни игри, походи, упражнения, музика и танци. Програмата на лагера е построена така, че децата да се възползват максимално от всички занимания и да намерят себе си в някои от тях. Идеята е да се почувстват можещи, да отворят себе си и да изявят най-доброто, което е заключено в тях.

Сливането с Природата и зачитането на всяко живо същество е от изключителна важност в идеологията на тези лагери. Идеята за частите и за цялото об-

Първият ден, както на всеки лагер, приключи с настаняването ни в хотел „Прима С“ и със запознаване, след което малки и големи бяха разпределени на пет отбора, целта на които е да работят в екип за изпълнението на всички интересни занимания по време на лагера. Този път отборите бяха разделени на пет посоки - изток, запад, север, юг, а последната посока бе нагоре - небето. Така завърши този дълъг-дълъг ден.

Ден втори

Главната цел на деня бе разходка до географския център на България. За този ден екипът на лагера реши да направи нещо уникално и незабравимо във връзка с центъра на България. Изиграхме упражнението „Квадрат“ от Паневритмията - с цел разрешаване на противоречията в нашата страна. За тази цел на утринните упражнения бе направена генерална репетиция.

Музиката ни съпътстваше по време на целия лагер. Водеха се часове по пеене, разучава-

чатлило.

Ден трети

В този ден отидохме до местност, наречена Марков стол. Там бе разказана история за Крали Марко, от която децата много се заинтригуваха. Програмата продължи по план, както всеки ден, но различното в този ден бяха игрите „Активно слушане“ за децата до 4. клас, където те се стремяха да запазят така трудното за тях мълчание. В същия момент, но в друга зала,

включиш активно в играта, е нужно да си запомниш всичко или поне повечето от това, което си преживял дотук на лагера. Всички групи се представиха блестящо, което означаваше, че са били съзнателни в заниманията, походите и игрите.

Ден пети

Този ден също така започна със страхотна забава. Предстоеше скално катерене в местността Узана, организирано от професионални



връх Исполин. Той започна в ранното утро - 5.30 ч. Групата вървеше стегнато и въпреки големия диапазон от възрасти, всички бяхме заедно. Вървяхме в нощта, без да използваме фенерчета, като идеята бе очите ни да свикнат с тъмнината и нормално да се ориентираме. Походът започна с вятър, който постепенно се усили. Връх Исполин (1500 м) ни посрещна с това, че се показва и Слънцето, което не се виждаше дотогава. На връщане вятърът, който бе силен, стана още по-силен, но повечето деца му се радваха, което пролича на вечерния съвет, в който всички бяха единодушни, че мощният вятър е бил огромно приключение, което няма да забравят. И с голяма възхита и радост разказваха за това.

След завръщането ни от похода, след една лека закуска, следваше засаждането на дръвчетата. Предварително бяха взети 5 малки кипариса, подарени от приятели на нашите лагери, от съидейници в общата работа. Всъщност това засаждане бе един малък ритуал, защото не само че се засадиха дръвчета, но се изпяха песни, казаха се пожелания и така завърши нашият принос към опазване на Майката Природа.

Както традицията повелява, и на този лагер се състоя вечер на талантите. Идеята е всички деца да се изявят с нещо, което е близко до тях, но в духа на празненството и забавата, а не на надпреварата. И така се получи едно великолепно тържество, в което всички бяха положително заредени и градусът бе вдигнат максимално. „Черешката“ на вечерта на талантите бе

разрязването на огромна торта, на която бе нарисован символът на Сдружение „Слънчогледи“. Тя бе разрязана с копие от сабята на Апостола на озовата В. Левски. Но и това не бе всичко - вечерта нямаше свършване, защото следваше лагерният огън. Той бе най-големият от всички, правени досега. Една малка група момчета усърдно подготвяха през деня този огън, като се лишиха от почивка и спорт, за да могат всички лагерници да се сгреят на огромния приятелски огън, който бе символ на обединението и на работата в колектив.

Ден седми

Настъпи и най-тъжният ден, когато всички трябваше да се приберат по родните си места. Но преди това имаше да се случат още много приятни мигове. След отпътуването ни от местността Узана се озовахме АИР „Боженици“. Там направихме малка разходка из старинното селце и се запътихме към Дряновския манастир. Последната спирка на нашето пътешествие бе пещерата „Бачо Киро“.

И така, както започна лагерът, така и свърши. Завърнахме се в Габрово, където бе започнало това голямо и прекрасно приключение, наречено „Узана 2011“. Там се сбогувахме с приятелите си и с нетърпение всички вече очакват следващия лагер. За нас, ръководителите от Сдружение „Слънчогледи“, бе чест да служим на тези прекрасни деца, за да могат да израснат, потопени в ритъма на Природата, и да заживеят с идеята, че всички хора са едно голямо семейство.

Сдружение „Слънчогледи“



хваща всички занимания, доколкото това е възможно за крехката възраст на някои от тях.

Първият ден започна с пристигане в гр. Габрово, където се събраха всички участници от цялата страна. След това продължихме с разходка до центъра на гр. Трявна и с посещение на Даскаловата къща (музей на резбарското изкуство).

Програмата за деня бе сериозна и не свършваше дотук. Следващото място, на което пристигнахме, бе Националният музей на образованието в гр. Габрово. Там се докоснахме до светилата на българската просвета и също така прекарахме един час в класната стая на килийното училище. Потопихме се в атмосферата на отдавна отминалото време, когато хората са се учили да пишат и четат. Изпълнени с вдъхновение от музея на образованието, попълнихме вятър ни отпрати към Дома на хумора и сатирата, където последваха незабравими моменти на смях и забава.

ха се песни и една от тях бе „Изворче“ на сестра В. Несторова. След малка пауза за обяд и за одих се започнаха и ателиетата, в които децата се занимаваха с танци (хореография), игри в кръг и сценичен дизайн. Спортът както винаги зареждаше децата с много емоции и радости.

След вечеря се проведе подготовка за вечерта на Йосиф, в която децата се разпределяха и им се даваше съответна роля от сценария за сина на Яков - Йосиф. Това е „запазена марка“ на лагерите: на всеки лагер се взема един от героите в Библията и се изиграват сценки от спектакъл. И така се стигна до лагерния съвет, който е традиция в лагерите на „Слънчогледи“. Там с помощта на една игра, наречена „Плюс-минус-интересно“, всички деца имат възможност да направят равностойна на изминалия ден, като в „плюс“ слагат това, което им е харесало, в „минус“ - това, което не им е харесало, а в „интересно“ - всичко, което ги е впечатлило.



се провеждаше т.нар. „Клуб дебати“, в който участваха по-големите деца. Там като зрели хора се дебатираха проблемите, свързани с чистотата на нашата планета Земя. Имаше интересни предложения как да не се допуска замърсяването и унищожаването на Природата. И едно от тях беше „консумацията“ - имаше уникално изказване как намаляването на всякакъв вид консумация (храна, дребни, коли, ток, вода и т.н.) помага за намаляване замърсяването в Природата.

Ден четвърти

Този ден бе посветен на гр. В. Търново. Посещението ни в града започна с АМР „Царевец“.



Там децата се потопиха в духа на средновековието. Докоснаха се до доспехите и дрехите на тогавашните жители на крепостта. Разходката ни продължи по Самоводската чаршия и до Къщата с маймунката. И така завърши тази прекрасна разходка в старата столица на България.

След вечеря започна играта „Какво? Къде? Кога?“ Целта на тази игра бе да стимулира събирането на информация от всички занимания и обекти, които посещаваме. Защото за да се

планински спасители и катерачи, обезопасено и подходящо за всички възрасти. Интересното бе, че преди това много от децата нямаша нагласа за катерене, други се страхуваха, но след като започна скалното катерене, всички нямаша търпение да се включат в него. Там те се почувстваха като истински алпинисти. И тези, които се страхуваха, се качиха, и така всички, които се съмняваха, опитаха тръпката на алпийския спорт. Дори и някои от ръководителите усетиха адреналина на катерача. Това приключение остана в сърцата на децата и те с нетърпение чакат следващото скално катерене.

Вечерта бе специална. Това бе вечерта на Йосиф. През изминалите дни течаха непрестанни приготовления и репетиции за тази вечер. И всичко това се увенча с триумфален спектакъл, който в дадени моменти те караше да настръхваш. Всички се вживяха изключително в ролите си и се получи един малък шедевър на изкуството, изигран с чисто и непорочно сърце.

Ден шести

За този ден първото вълнуващо занятие бе уникалният поход до

Братски живот в Берлин

Да, факт е - вече и в Берлин се играе Паневритмия.

Важността, която Учителя отдава на разпространението на Учението чрез Паневритмията сред немския народ, обзема с вдъхновение и чувство на отговорност нашата малка немско-българска група, която, надяваме се, че е натоварена със задачата да бъде тук, в столицата на Народна република Германия, едно семе, което да израсте и принесе плодове, благоугодни Богу.

Засега играем Паневритмия два пъти седмично. Една от причините е желанието ни да се предпазим от прекалено честото повторение, от едно механизираниране на изпълнението, което във времето да доведе до стихване на импулса. Ние искаме да изпълняваме движенията и песните на Паневритмията винаги с пълно вдъхновение - всеки път да е, като че ли ги правим за първи път, да има един творчески процес. По същата причина, с идеята за жива Паневритмия, никога не използваме музика на запис - играем и си пеем сами. Ежеседмично правим само първия дял от Паневритмията - 28-те упражнения, защото редовно идващите са все още малко на брой. На 22 март и на 22 септември обаче се събираме над 20 души и правим „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“. Наши немски приятели пристигат специално за тези събирания и от други градове.

Живеейки в една от най-зелените столици на Европа, имаме възможност да играем в различ-

ни и чудно красиви паркове. През работната седмица правим гимнастиките от 6.30 часа сутринта в един парк близо до центъра, защото е удобно за тези, които след това отиват на работа; в неделя започваме в 8 часа в друг парк в североизточния край на града, където по-ранобудните имат и възможността да видят първия лъч от слънчевия изгрев. През месец юни Слънцето изгрява в Берлин около 4 часа сутринта.



След Паневритмия в неделя българите се събираме и си четем беседа от серията „Сила и Живот“. Това все още не можем да споделим с немските си приятели, защото Словото на Учителя няма достатъчно преводи. Но с тях понякога четем „Завета на цветните лъчи на Светлината“, чийто превод завършихме миналата година.

Сестра Весела Несторова е споделяла с различни приятели, една от които е сестра Мария Митовска, че когато се отпечатва описанието на втория дял на Паневритмията и с това се завършва цикълът (1942 г.), Учителят й е заръчал да преведе

думите на песните на английски език, за да може и англичаните непосредствено по време на движението и музиката да имат в съзнанието си и картините от текста. Считайки това за крайно важно, се заехме и преведохме текста на Паневритмията на немски език - вече втори сезон в Берлин упражненията се пеят на немски, в което начинание, смеем да заявим, сме пионери. За немския народ е особено важно да разбира текста,

защото в него няма онази славянска способност да прави нещо, което не разбира. В тази връзка българите тук бяхме изправени пред едно предизвикателство - когато им показвахме отделните упражнения, те имаха високи изисквания спрямо нас по отношение на поясняването на значението на всяко едно от тях, както и на всички заедно като един цикъл. Това ни принуди и ние самите да се задълбочим и да „открием“ неща, заложени в Паневритмията, до които без този импулс може би никога не бихме достигнали. Чрез тази опитност ние осъзнахме защо Учителя отдава особена важност на минава-

нето на Паневритмията през германското съзнание.

На 24, 25 и 26 юни тази година имаше събирание на френското братство от Германия във Вендланд. Нашата берлинска група бе официално поканена на събирането, защото имаха желание да се изиграе Паневритмията в българския вариант, както и да им покажем „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“. Това е едно събитие, което е първо по рода си по отношение на тяхната официална нагласа спрямо втория и третия дял на Паневритмията. И вярваме, че това е първото от много следващи такива събития.

В периода от 22 септември до 22 март, когато не играем Паневритмия, се събираме в неделите да изучаваме музикалните упражнения (т.нар. песни) от Учителя. Освен това работим по превода на едно ново описание на Паневритмията на немски език, което да не е превод на някой от историческите документи, но да е едно коригирано и допълнено синтезиращо издание, в което да се включи и текстът за пее-не на немски.

Изобщо, с Божия помощ, много работа ни чака - тепърва започваме. Тази година за първи път се очаква и цялата берлинска група да дойде на Рила - всички като едно цяло да се докоснем до корените на това Учение и с нови озарения и вдъхновение да продължим задружно работата си за Слава Божия.

**Светослав Костов и
Зорница Иванова**

Новини от Лондон



Учението на Бялото Братство намира своите привърженици и последователи по лицето на цялата Земя. В Лондон, столицата на Великобритания, която се явява още и като финансова и културна столица на света, има братска група. Паневритмия в Лондон се играе от 1983 г. в Ричмонд парк. В момента свещената Паневритмия се играе на три места в Лондон, образуващи правилан равнобедрен триъгълник. Освен в Ричмонд парк от 2010 г. тя се играе в Хайд парк и Гринуич парк. Паневритмията се играе в събота и неделя от 7.30 ч. Лондонското общество по Паневритмия има своя адрес: www.paneurhythmysociety.co.uk От началото на април 2011 се създаде и интернет група „Паневритмия“. Във Великобритания желаещите да се включат могат да го сторят на http://groups.yahoo.com/group/paneurhythmy_uk или да пишат на имейл адрес paneurhythmy_uk@yahoo.com Беседи се четат в понеделник и неделя.

Да поиграем заедно Паневритмия край Акропола



Братската атинска група от последователи на Учителя Петър Дънов се събира в неделните утрини от 22 март в подножието на Акропола, на хълма на нимфите, за да играе Паневритмия. След това оставаме под открито небе на близката полянка, откъдето се виждат Егейско море и градът, за да дискутираме теми, свързани с Учението и Братството. Пеем и различни песни от Учителя. Ако времето позволява, през зимата разучаваме Паневритмията и четем беседа. Тези срещи в неделя ни дават вдъхновение и сили да изпълняваме задълженията си през работните дни от седмицата.

Голямо удоволствие е да се обединят в кръга на Паневритмията хора от различни народности, да забравят произхода си и вдъхновени и заредени заедно да разпръскват светли мисли. Подготвяме се за събора край Седемте рилски езера през август и мечтаем Царството Небесно по-бързо да слезе на Земята.

Изпращаме поздрав на всички, които ще бъдат на Мадарския събор. Ако посетите Атина, заповядайте край Акропола, за да се запознаем, да изиграем заедно Паневритмията и да попеем песни на Учителя.

Vagelis Kourouklis

С песните на сестра Димитра Грамбелова

Сестра Димитра Грамбелова е родена на 24.03.1933 г. и е израснала в с. Куртово, Карловско - Розовата долина. Учила е в горско училище в курорта Боровец, Самоковско, където се среща със съпруга си Христо. Животът си е отдала на грижа за Природата, като работата й е била свързана със залесяване, създаване и отглеждане на нови гори в с. Елешница, Разложко, а по-късно - в гр. Пловдив. За първи път с Учението на Учителя Беинса Дуно се среща преди 15 г. чрез Паневритмията в гр. Пловдив, която й помага да преодолее сериозни здра-



вословни проблеми.

Сестра Димитра Грамбелова в момента живее и работи в с. Куртово. Занимава се с отглеждане на розова градина. Всеки ден посре-

ща изгрева на Слънцето, играе Паневритмия и се радва на природните блага. На това светло и красиво кътче от Майката Земя непринудено запява всички свои пес-

ни. От 2001 г. те я посещават и чрез нея идват в света. Оттогава ги събира и през м. август 2010 г. ги публикува в книгата си „Могъщият фар“, която бе представена за първи път приятелите на Рила, а в края на годината - пред широка публика в гр. Благоевград.

На 14.04.2011 г. в гр. София на поетична вечер песните на с. Димитра бяха представени от Ина Дойнова, Божидар Симов, Константин Златев и Силвина Карабойчева. Предстои представянето на книгата й в градовете Шумен (на 20 май 2011 г.) и Велико Търново.

Светъл спомен за Фани

На 5 март 2011 г. си замина от този свят нашата сестра и другарка Стефанка Аврамова Атанасова, известна в братските среди като сестра Фани. Шуменската братска група загуби основен стожер и една близка и сродна душа. Сестра Стефанка е от основателите на братската група през 1989 г. и един от инициаторите и организаторите на Мадарските младежки събори, започнали от 1993 г. През годините тя е активен участник в братския живот и в Лятната духовна школа на Рила. Тя е и един от преводачите на Словото на Учителя на немски език. Работила е по публикуване на неиздадените лекции на Учителя.

Сестра Фани е родена в гр. Търговище на 09.09.1959 г. Завършва гимназия с математически профил, а след това - ШУ „Еп. К. Преславски“, специалност „Руски и български език“, а по-късно завършва и немска филология. Учителската ѝ кариера преминава като учител по руски език на село, после - в прогимназия и гимназия в гр. Търговище, а по-късно става експерт по руски език към РИ на МОН - Търговище. От 1987 г. е асистент по руски език в ШУ „Еп. Константин Преславски“, след това - преподавател, през 2001 г. защитава докторска дисертация, а през 2008 г. става доцент по съвре-

нен руски език - кариера, която преминава през всички стъпала на образователната система и достига върховете на научната йерархия. Фани получава признанието от колегите си като „многообещаващ учен“ и „вселена от идеи и знания“. Като учен тя прави изследвания по функционална граматика, синтаксис и текстоллингвистика - области, в които има множество публикации. Колегите ѝ дадоха оценката: „Крайно етичен човек, никого не е нагубила и за никого не е казала лоша дума“. Младите ѝ колеги споделят, че в най-трудни моменти тя им е вдъхвала увереност и им е казвала: „Спокойно, всичко ще се оправи“.

Сестра Фани даде един светъл пример на ученик на Бялото Братство, работещ тихо и всеотдайно, с голяма прилежност и прецизност, с постоянство и твърдост. Много от братята и сестрите я чувстваха като най-близък приятел, на когото могат да се доверят и чието мнение най-много ценяха. Живя скромно, с мисълта да не търси нищо за себе и всичко да даде за Братството. Тя е един светъл пример на безкористно служене на Учителя. Сестра Фани притежаваше особен чар, мекота и финес, съчетани с непоколебима вяра и здравомислие. В работата на шуменската група тя внасяше особена атмосфе-



ра на точност и прецизност при работа със Словото. Равносметката е, че тя измина заедно с шуменската братска група 22-годишния цикъл на Школата на Бялото Братство, включваща ежедневното посрещане на изгрева на Слънцето, духовни наряди и игра на Паневритмия, изучаване на лекциите от Общия и Младежкия клас. Можем само да благодарим на Бог и на Учителя, че ни изпратиха такава сестра и другарка. Сестра Фани се появи като светъл лъч и внесе светлина в душите ни. Озари ни със светлата си усмивка и със сините си очи, стопли ни с рядка нежност и одухотвореност, вдъхнови ни с висо-

кия си идеализъм и с чистия си живот. Живя без страх и тъмнина, с любов и светлина. Мир на духа и светлина вечна на душата ѝ.

Като знаем какви братя и сестри сме имали, ще знаем и какви ще имаме и в бъдеще. В тяхно лице ние ще от-

крием и нашите звездни помагачи, защото работата на Божията нива продължава: едни ще сеят, други ще жънат, но Божественият план ще се изпълни. Учителя ни води и има грижа за нас и за нашето преминаване през световите, а Господ ще пази изхождението и вхождението на душите ни.

Изпращането на сестра Стефанка

Не мога да опиша какво чувствам, когато изгрява Слънцето. Не мога да опиша ромолението на дъжда. Не мога да опиша какво чувствам от загубата на нашата мила сестра Стефанка. Както не можем да си обясним Любовта, както не можем да си обясним смисъла на живота, така и не можем да си обясним защо си отиде тя.

Знаем, че не сме я загубили завинаги и че ще се срещнем във вечността. Облечена в бяло, в красивия им дом с брат Атанас, тя лежеше с царско достойнство. Замина си на 5 март - събота. Наредени в кръг около нея, с любов изпълнихме наряда за заминали.

Тя беше рядко цвете в Божествената градина, излъчващо фин аромат. Като на ревностна и осторожна ученичка, най-важното нещо в живота ѝ беше работата със Словото. И сега виждам озареното ѝ лице, когато играеше Паневритмия. Облечена бе винаги

семпло, но от цялата ѝ същност прозираше висок интелект и благородство.

Много пъти вървахме заедно по стъпалата към шуменския изгрев. Казвала ми е, че душата ѝ най-много се радва от посрещането на изгрева на Слънцето и от братския живот през лятото на Рила. Държеше много на близките си хора и на Братството.

Напоследък сме говорили, че всъщност заминаването в другия свят е преминаване само от едно съзнание в друго. Обичах много да я слушам, когато четеше Словото и темите, които пишеше. Винаги търсех одобрението ѝ.

Имахме в групата си човек, на чието мнение винаги можем да разчитаме. Появи се при нас като метеор и угасна, за да изгрее в невидимия свят. Много ще ми липсват разговорите с нея. Ще ми липсва лъчезарната ѝ усмивка.

Обичам те, Фани! Мир и светлина на душата ти!

Мария Пенева - Шумен

Светъл спомен за Ганка

Гането - естествена, без афинитет към удобствата, но с постоянен стремеж към нови знания, с изключителен интерес към най-съвременни методи за физическо и духовно здраве.

Тя носеше самия живот като привилегия, като сила или като възможност да открива и овладява тайните на природата.

Начинът ѝ на живот и съдбата ѝ, я бяха научили да вярва в себе си и да настоява за всичко, на което светлата ѝ душа се радваше и откликваше. Намираще свой начин да се справя с болките, трудностите и суровите условия.

Неподправена и чиста, тя живееше с проблемите на другите, на близките, и търсеше начин да помогне.

Правеше своите малки ежедневни добрини с усмивка, просто от любов към живота, към природата, към хората, към Словото.

Една душа, която завърши земния университет и, надявам се, сега е в най-светлата аула на небесния.

Господи, благослови душата ѝ! Светлина и мир.

Благодаря ти Гане, че ни събра, научи и прости и ни остави съветите си: „Когато новото дойде, старото само ще си отиде“; „Един човек ще го направиш първо добър, после той сам ще си остави лошите навици.“

Благодаря, че ни показа как се обичат живите същества и ни даде приятелството си и безбройните съвети.

Благодаря, че ни показа как се изпълнява Волята Божия!

На Ганка

Простичко сред нас живя,
просто си замина -
като жива светлина
в Божие име!
С поклон,
01.04.2011

Петък, Калинка

Утвърди се живота на Ганка
Не тръбете фанфари,

не въздигайте глас -
В тишината да запазим
светостта между нас.

Утвърди се Живота
с този акт на смъртта!
И небето високо
възвести радостта!

**С радост - 05.05.2011
Вторник, Калинка**

Възлизане

Не слиза
усмивката светла
от светлото ми лице.
Възлизам
и Бога приветствам, и радостта ми

расте.

Грее
небето свещено.
Пеят благодарни души.
Всичко
е благословено!
Любов е
и радост, и мир!

**София, 22.03.2011 г.
Калинка**

Ганка ни даде най-безценния подарък - допусна ни за свидетели на нейния земен път. Показа ни как да обичаме всеки човек, тревичка и животинка в обикновения ден. Да опознаваме и прилагаме Словото с вяра и постоянство. Да ценим и да се грижим за здравето си, ползвайки даровете на природата и просветлявайки ума и сърцето си. Да изпълняваме с отговорност и земните, и небесните си задължения. В решенията си да се ръководим от Светлината. Да дадем приоритет на живота и да надмогнем възрастта.

Благодаря ти!

А.

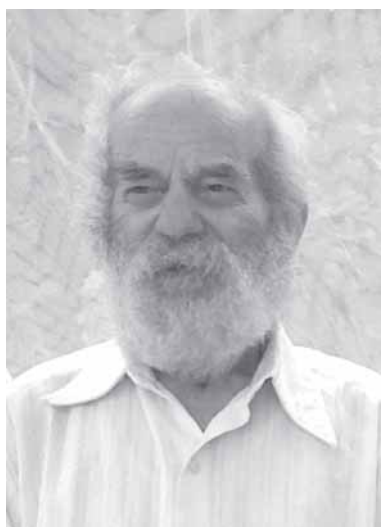
Ето какво Учителя казва за Гането.
„Аз съм на страната на онези, които мислят право, чувстват право и които постъпват право. Тук мене ми хареса един пример: Една от най-младите сестри на Изгрева иде при мене и казва: „Учителю, намислих да помогна на една сестра“, намислила да ѝ даде една доста крупна сума за нея. Казвам ѝ: „На тебе не ти ли трябва?“ - „Аз ще спечеля, искам да ѝ помогна“. Казвам ѝ: „Няма ли да съжаляваш после?“ Казва: „Не, аз ще работя“. Казвам ѝ: „Направи това, което си намислила, то е право“. Тя ме пита да направи ли това, което е намислила, или не. Бих желал и вие да имате идеята на младата сестра.“

**1. Утринно слово
29.IX.1940 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев**

Светъл спомен за брат Любен от Варна

НА 3.03.2011 Г. СИ ЗАМИНА ОТ ТОЗИ СВЯТ БРАТ ЛЮБЕН ОТ ГР. ВАРНА

Брат Любен Мавродиев Костов е роден на 20.06.1921 г. в гр. Варна. Майка му е била дълбоко вярваща и от нея е наследил едно силно чувство на благоговение пред Създателя. На 12-годишна възраст семейството му отива да живее в гр. Ямбол при свои роднини - семейство Атанас и Рада Стефкови, които са последователи на Учителя. Те са, които въвеждат младия Любен в Новото учение. След време Атанас и Рада Стефкови отиват да живеят на Изгрева в гр. София, където си построяват къща. От тази възраст брат Любен става вегетарианец и такъв остава до края на живота си. След края на Втората световна война семейството му се завръща във Варна. Там той започва трудовата си дейност като моряк и цял живот работи като такъв. На 37-годишна възраст се жени за Кера Кинева от с. Тополица, която е от братско семейство и е родена вегетарианка. Ражда им се дъщеря Красимира. През това време семейството стопанисва и живее в братския салон на гр. Варна. Братството е поверило на брат Любен през периода на тоталитаризма задачата да пази и стопанисва братския салон. След официализирането на ДО „Бя-



ло Братство“ брат Любен връща имота на Братството.

Брат Любен е един много всеотдаен на Учението и Братството труженик. Имал е постоянна грижа за поддържане и стопанисване на братското лозе във Варна. Винаги е гледал да помогне с каквото може. През този период се е грижел за братската библиотека. Ходил е из страната и където е могъл, е закупвал книгите на Учителя - така ги е спасявал от унищожение. С тази своя дейност и всеотдайност той достигнал до дълбока старост. Вечерта, часове преди да си замине, брат Любен изпява три песни: „Сладко медено“ - за физическия живот, „Любовта е извор“ - за сърдечния свят, и „Аум“ - за

умствения свят. Така достойно живя и си замина от този свят брат Любен от Варна.

Познавам брат Любен от лагерите на Рила. Още при първите разрешени от властта лагери той ми направи впечатление на брат, който проявяваше грижа и отговорност за стопанисването на природата в района. Първият ми спомен е оттогава: вече възрастен, той

се движеше бавно и отиваше за вода от „Ръцете, които дават“. По пътя той се спираше да оправя пътеката, а на едно каменисто място се задържа дълго и оправяше нестабилните камъни. Това ми направи силно впечатление и разбрах, че сме отговорни за състоянието на пътеките не само в лагера, но и в района. След години познатство с брат Любен разбрах, че той има силно развит навик за постоянна грижа и работа за общото, навик, създаден от старите братя, защото физическият труд е условие за реализирането на високите идеи на братство и сестринство. Благодаря ти, брат, за добрия пример.

Мир и светлина на духа му и вечен живот.

Размисли за храненето

от стр. 3

В хората има един лош навик - да чакат някой друг да направи нещо за тях. Точно този недостатък използват тъмните сили. Те са изградили един конвейер и ни отглеждат като бройлери за своя полза.

По време на Учителя проф. Асен Златаров е правил изследвания върху храненето на българина в продължение на десет години и неговото заключение е следното: „Българинът храни по-добре домашните си животни, отколкото себе си“. Какво е положението днес? Домашните животни - птици, свине, овце, едър рогат добитък, биват гледани по ужасяващ начин. Техните фуражи се добиват чрез химическо земеделие. В хранителните смеси, които им приготвят във фуражните заводи, се добавят безброй химикали. При отглеждането на животните им се дават лекарства, за да не умират. Когато преработват продуктите, получени от тях, добавят безброй химикали за подобряване на вкуса, структурата, икономическата изгода и т.н. В крайна сметка в търговската мрежа се намират

без да те смущават предизвикателствата на деня.

2. Добър апетит. Да се наслаждаваш на храната, независимо дали това е хляб, лук и бистра вода. Освен това то означава апетит за живот, жажда за знания, готовност за нови преживявания и здравословно и радостно желание за секс.

3. Добър сън. Заспиване в рамките на 10 минути след лягане. Дълбок сън в рамките на пет до седем часа и събуждане преди зората (чува се едно пук, пук - пукане). След като се събудите, трябва да „чувате“ стъпки - това са стъпките на времето, което върви.

Психологическо ниво:

4. Добра памет. Без наличието на добра памет не можем да учим и да израстваме, защото сме обречени да повтаряме забравените грешки. Добрата памет ни помага да помним как сме стигнали до тук, и ако сме в затруднено положение, ни помага да преосмислим действията си за постигането на по-удовлетворяващ резултат. Залогът за добра памет е приемът на сочни храни, както казва Учите-

оздравяваща.

8. Вземане на решение. На всеки един от нас Първата Причина е дала възможност да притежаваме правото на избор. Но за да приложим това право ефективно, е необходимо да притежаваме знание за съществуващите възможности и способност да осъществим решението си.

Духовно ниво:

9. Честност. Това не означава, че трябва да казваме всичко, каквото ни дойде наум, но да не се самозалъгваме, да бъдем достойни за доверие и почит. Всъщност това означава интегритет или цялостност.

10. Смирение. За да се ползваме от него, ще е необходимо да изхвърлим от себе си гордостта, високомерието и тщеславието. Ако наистина сме смирили, това може да бъде забелязано от другите, без ние да можем да го почувстваме.

11. Благодарност. Тук също е необходимо да имаме добра памет, като не забравяме колко лесно можем да загубим най-скъпото за нас. Усещането за благоговение и благодарност само по себе си

храненето от средство за поддържане на живота са се превърнали в забавление. Днес хората привидно са потънали в изобилие от храни, но техните организми гладуват по отношение на полезните и необходими биологично-активни вещества. Измежду всичкото това изобилие и разнообразие хората си измислят различни диети, опитвайки се да излязат от капана, в който сами са влезли. Днес е модерно да се говори за здравословно хранене, като че ли според замисъла на Първата Причина може да има НЕздравословно хранене.

Първата Причина, даявайки живота ни, го е обезпечила със здраве. Ненапразно съвсем неволно всички човеци си пожелават живот и здраве. Е, това на нас ни е дадено свише, а храната, която ни осигурява Първата Причина, е само за да поддържа това статукво. Приемът на неестествена храна, в разрез с природата ни, може да доведе не само до това - да си загубим здравето, а и до преждевременно преселване в отвъдното. Но това е лична отговорност на всеки индивид. Подходящата, разбирай храната, определена от Първата Причина, може да ни позволи да поддържаме максималния си потенциал за здраве, просто да бъдем онова, което е заложено в нас по начало. Тя няма да спъва развитието ни, но също така няма да ни направи и повече от онова, което можем да бъдем. Докато днешните „храни“, изложени по рафтовете на супермаркетите, моловете и т.н., активно създават неприяности на телата, в които са попаднали. Подходящата храна не предизвиква стрес в организма и така му дава възможност да използва силите, заложили в него, за поддържане на нормалния жизнен статус. Животът е просто проява на сила, а силата е енергия. И ние сме просто една форма на енергия.

Силата на човека седи в НЕправенето! Това важи във всички сфери на живота - на физическо, на духовно и Божествено ниво. Размислете се върху това. И което е също толкова важно, вслушвайте се в тялото си, радвайте душата си, почитайте Божественото във вас.

Вътре в тялото на човека има мъдрост, надхвърляща законите на физиката и представите на нашия обективен ум. Тялото винаги ни изпраща подсъзнателни сигнали и тъй като те са невербални, най-често не им се обръща внимание. Учителя ни учи да бъдем с будно съзнание. Нашето тяло си има своя логика, за която логиката на нашия ум не знае нищо.

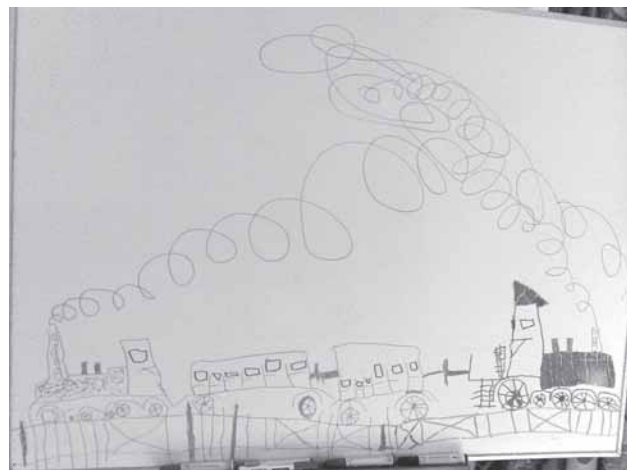
24 април 2011 г.
Веселин Орешков,
Троян

Писма от детската школа

от стр. 1

Слънцето грее, дърветата се раззеленяват, птиците са във възторг и това ме подтиква и ние да си поеем. Предложих първо то да ми изпее някоя песен, и без втора покана или притеснение последва едно очарователно изпълнение със звънлив детски гласец - за „лястовичката под стряхата: чурулик-чуру-

помощник в новата педагогика. Едно от децата се проявяваше по два крайно характерни начина: в един момент - буйно и активно, с неукротима енергия и със силно настояване да се изпълняват неговите желания. В отношенията с другите не се страхуваше от конфликти и дори понякога ги търсеше. Във физическата работа бе бързо и изпъл-



лик“. Сега е мой ред. В това обкръжение имах вдъхновение за песента от Паневритмията - упражнението „Запознаване“. Докато пеех, детето започна да прави някакви движения и аз притеснен му разяснявам за опасността от танци на върха на катерушка. То ми отговаря: „Чакай малко“. И бързо слиза надолу. Аз съм все още качал на върха и използвам да се огледам от височината за останалите от групата. Детето ми казва вече отдолу: „Пей сега!“. Разбира се, подчинявам се с радост и започвам: „Колко приятно птиченце пее...“. Момиченцето започва да прави главни люлейни движения с ръцете, които комбинира дори с обръщания - досущ като в упражнението. Аз довършвам изпълнението си и учудено го питам дали знае тази песен. То ме поглежда не по-малко учудено от въпроса ми, но и с някаква скрита радост в очите. В разговора с родителите разбрах, че те не ходят на Паневритмия и тази песен е непозната въкъщи...

Във въпросника за родителите сме сложили въпроси, с които да получим информация за семейната среда и особеностите в поведението или храненето на детето. Един от тях е за точния час и мястото на раждане. Ето какво се получи в разглеждането на хороскоп на дете от нашата група. Ще оставим на вас да направите своите изводи, за да сте съпричастни към нашите въннения. Астропсихологията е добър

нително, голям помощник. В другия случай то се усамотяваше и се занимаваше с пределна концентрация с играчките или с рисуване върху бялата дъска, или с други подобни детски игри, изискващи внимание. След един такъв период на дъската се появи интересен шедевър: влакова композиция с два локомотива - нещо не толкова често срещано в детските рисунки. Дотогава се впечатлихме, че го заснехме с фотоапарата и го предлагаме на читателите за прещенка, с разрешението на родителите.

Докато човек е в най-ранна младенческа възраст, неговото съзнание е цялото му тяло. Впоследствие съзнанието се отдръпва постепенно навътре и наблюдението върху него става не непосредствено, а чрез езика на тялото, чрез различните дейности и резултатите от тях, и т.н. В този случай имахме едно ярко проявление на архетипни образи от личния хороскоп, които станали обективни след направения астрологичен авторпортрет от младия автор.

Очакваме вашите разсъждения на електронния адрес на детската школа. Който иска да сподели подобни интересни случаи и наблюдения с деца от своята практика или разказани от други, разгледани в светлината на слънчевата педагогика, може да ги опише и да ни ги изпрати.

С най-добри пожелания към всички читатели!

ДШ „Бялото кокиче“



Братската група от Шумен



крайни продукти, които са направени за продажба. Сега се сещам, че навремето четох как един шотландец продал на един английски търговец рибни консерви. Англичанинът отворил една консерва да си хапне и се ужасил, че тя не става за ядене. Веднага телефонира на шотландеца за откритието си и получил отговор: „Аз ти предадох, за да ги продаваш, а не да ги ядеш“. Това заслужава да се замислим. Телата са ни необходими, но трябва да бъдат здрави. Но кой е критерият за здраве? Ще се опитам да дам един тест на няколко нива, който може да даде отговор на този въпрос.

Физическо ниво:

1. Липса на умора. Това означава да се събуждаш сутрин бодър и жизнерадостен и да започваш да пееш. Готов си да работиш с любов и радост,

ля: „сочива“.

5. Добро настроение. Едно от най-сложните условия, защото означава да бъдем искрено весели, да гледаме оптимистично на живота, виждайки добрата страна във всичко, да сме способни да се смеем на себе си и на недостатъците си.

6. Прецизност в мисълта и действията. Права мисъл (онази, която има много допирни точки с реалността) и точно изпълнение, което предполага стабилна нервна система и гъвкава връзка ум - тяло.

Социално ниво:

7. Поемане на отговорност. Това е всемирен закон и ни показва колко е безполезно да обвиняваме другите за своите проблеми. Поемането на лична отговорност е основата на личната сила, защото способността да променим себе си е положителна и

е израз на здраве.

12. Любов. Ако здраве то се използва само като условие за пътуване на егото, като суета и гонене на вятъра, то е безсмислено, а е необходимо то да ни служи за безусловно приемане на живота, на себе си и на ближните си такива, каквито са, т.е. да ги обичаме. Ако не одобряваме начина, по който ближният ни се храни, да го преценяваме като „болен мозък“, ако не мисли и постъпва като нас, а не да осъждаме начина му на живот - това издава собственото ни усещане за липса на цялостност. Само оня, който е готов на безусловна любов, е здрав.

Докато Учителя е бил сред нас, хората са се хранили с онова, което им е осигурявала земята в непосредствената заобикаляща среда. Днес от това няма и помен. Храната и

Малко пояснение към „Шестте гимнастически упражнения“

Те са дадени на събора във Велико Търново през 1922 година и в началото са дадени да се изпълняват напред. След известно време Учителя прави корекция и ги дава да се изпълняват назад. На въпроса защо, той отговаря: „Ще се върнете назад, за да изплатите кармата си, която сте натрупали в миналото“.

Някои нови приятели, които дойдоха в Братството след 90-те години на миналия век, започнаха да вдигат ръка за поздрав преди упражненията. Необходимо е да поясним, че това не е от Учителя и не отговаря на традициите на Бялото Братство.

Упражненията са детайлно описани от брат Боян Боев в „Учителя - разговори при Седемте рилски езера“ (стр. 247) и всеки може да направи справка. Там е описано: „ръцете спуснати, краката прибрани, стойка добра“.

На 5 март 1942 година е дадено и седмо (музикално) упражнение, което се играе напред.

На събора през 1926 година Учителя дава формули, които да се казват при отделните упражнения. Те са дадени да се казват в единстве-

но число и са публикувани в „Съборни беседи от Учителя“ (стр. 237), дадени през лятото на 1926 година.

По-късно Учителя дава още формули, върху които да се разсъждава мислено при изпълнение на упражненията. Разрешаваме си да ги публикуваме, защото много от новите хора не са запознати с тях.

Първо упражнение: „Господи, да дойде Твое то благословение върху мен“, и мислено: „Влизам във връзка с Божественото в себе си и в съгласие с разумността в Природата“.

Второ упражнение: „Да се изпълни душата ми с Божията любов“, и мислено: „Влизам във връзка с Природата, вземам от нея и го предавам в земята. Аз съм в съгласие с Любовта“.

Трето: „Да израсне в мен Божията правда“, и мислено: „Аз съм в единство с Невидимия свят“.

Четвърто: „Ще служа Господу с всичката си душа“, и мислено, когато ръцете отиват наляво: „Изхвърлям дисхармонията на сърцето навън“. Когато ръцете отиват надясно: „Изхвърлям безпокойствата на ума навън“.

Пето: „Ще се радвам

на Божиите блага“, и мислено, когато десният крак прави полукръгове около левия: „Уравновесявам сърцето си“. Когато левият крак прави полукръгове около десния: „Уравновесявам ума си“.

Шесто: „Ще ходя в пътя на Истината“, и мислено при първото (силно) издишване: „Господи, да дойде Твоят дух да ме очисти“. При второто (слабо) издишване: „Господи, да дойде Твоят дух да ме благослови“.

(Извадки от беседата „За дишането“, държана пред ООК, 1940 година.)

„Щом станете сутрин, направете едно дълбоко дишане. Гимнастическите упражнения са свързани с дишането. При дишането ще влезете във

връзка с Бога и ще придобиете Неговите качества, и ще имате Неговото разположение. На пример, когато вие при първото от шестия упражнения слизате надолу, ще издишате, и като се качвате, ще почнете да вдъшвате. И като издишате ръцете си съвсем нагоре, ще задържите малко въздуха. И после, като свалите пак ръцете си, ще издишате. При петото упражнение, като си движите крака в полукръг, това е задържане на въздуха, и като клекнете, ще издишате. А пак някои от вас правите упражненията бързо - бързо, като че ли много бързате за някъде...“

Подготвил: **Георги Петков, Габрово**

Празник в Благоевград



На 1 май 2011 г. (неделя) в гр. Благоевград, по повод 60-годишния юбилей на бр. Петър Ганев, се проведе юбилеен концерт и среща, организирана от братската група. С наряд и благословена от Бога с дъждец Паневритмия на поляната над града започна празникът. В концерта, продължил 1 ч. и 30 мин., взеха участие Петър Ганев (цигулка и пиано), Божанка Ганева (цигулка), Надя Колева (сопран). Показан на сцената бе и бр. Ботьо Янчев (солист на

Камерна опера - гр. Благоевград), който с подчертан професионализъм вдъхновяващо изпълни песни от Учителя Беинса Дуно. Водещи на срещата бяха Наталия Първанова и Валентина Сотирова. С присъщата грижовност на братята и сестрите от Благоевград празничната атмосфера бе допълнена и с пишна братска трапеза и приятни разговори между приятели, дошли да уважат събитието от градовете София, Дупница, Разлог и Благоевград

Покана за VII детски празник

Общество "Бяло Братство" организира VII детски празник, който ще се проведе във Варна - в братската градина, на 18 и 19 юни 2011 г.

Нощувки - на палатки или по желание - в хотел.

ТЕЛЕФОНИ ЗА ЗАПИСВАНИЯ И КОНТАКТИ:
0887 006 007 - **РАЯ МАНЧЕВА**
0897 847 649 - **СОНЯ МИТЕВА**



Пролетен форум в Русе



На 16 и 17 април се проведе за десети пореден път традиционният пролетен форум на Общество „Бяло Братство“ град Русе. Тази година той беше под надслов „Методи за работа на ученика в Школата на Бялото Братство“. Сутрешният наряд и беседата от Учителя, а също и Паневритмията, изиграна под акомпанимента на цигулката на Панчо и на китарата на Петьо, ни въодушевиха и ни изпълниха с радост и благодарност. Програмата продължи в Педагогическия корпус на университета. С особено внимание и одобре-

ние се посрещнаха лекциите на нашите гости: „Паневритмията, Пентаграма и Завета на цветните лъчи на светлината“ от Константин Златев, „Оптимизиране на сърдечната дейност с Паневритмията - научни изследвания“ от Тильо Тилев, „Упражнения и формули за работа на ученика, дадени от Учителя“ на Димо Мичев. Проведените общи мероприятия и обмяната на мисли внесоха нов импулс и нови идеи в нашата работа. Благодарим на всички участници от сърце и нека да продължат и да се развиват и занапред тези срещи.

Белота

Бели облаци,
бели пердета
вее вятърът бял
върху бели простори,
бели сънни поляни
милва бял небосвод,
бели агнета
чакат своите бели пастири.
Бяла вечност
зад хълма стаена звънти,
бели птици ята
в далнината белеят,
аз летя - бяла,
лека, ефирна зора,
а под мене Земята
ликува и пее.

XXX

Цъфти в черешови градини
мойто слънце
и по баирите изправя пламнал гръб,
небесната пътека, синьо зрънце,
посява тиха есен за изпът.
А листопадът мек и привечерен
протяга пръсти да ме причести,
един забравен лъч докоснах с устни
и заваляха есенни звезди.
Попитах залеза самотен ли е още
и заедно затворихме очи...

Татяна Карова

ПОКАНА за VIII среща - събор на Бялото Братство, гр. Перник

Обични братя и сестри, скъпи приятели,
За осма поредна година с радост организираме среща-събор на Духовно общество „Бяло Братство“ в гр. Перник на 11 и 12 юни 2011 г.



Темата тази година е „Единни в многообразието“, а подтемата - „Най-малкият закон на служенето - десетъкът“.

Мястото е поляната над градския парк (над паметника на Г. Димитров) или над стадион „Миньор“ (над бившия ресторант „Олгин“).

В програмата са включени:

11 ЮНИ

1. Посрещане на гостите и настаняване - след 13:00 ч.
2. Братска трапеза.
3. Посещение на къщата музей на Учителя в с. Мърчаево - 16:00 ч.
4. Братска трапеза - 19:00 ч.
5. Колективно музициране.

12 ЮНИ

1. Посрещане на изгрева с духовен наряд.
2. Изиграване на упражнения за духа и тялото.
3. Празнична Паневритмия - 7:30 ч.
4. Неделна беседа.
5. Празничен концерт.
6. Братска трапеза.
7. Споделено из братския живот - разговор със сестра Ина Дойнова.
8. Братски концерт.

Много ще сме благодарни, ако имате възможност да се обадите предварително, за да планираме нощувките, които ще са на палатков лагер и по домове на братя и сестри.

За информация: Ива Янчева

GSM: 0894 391 958 и 0888 410 618,

тел.: 076 / 60 50 54;

e-mail: ivabankova@abv.bg

Пернишка братска група

Организация и координация: **Ивелина ЕЛМАЗОВА**

Редактор: **Спаска МИХОВСКА**

За контакти: **066/854298, 0888228720, 0897847645;**

5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11

e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,70 лв.

Този брой на вестник „Братски живот“ подготви за вас групата от Шумен